

Amanda en Samuel nieuwe jongerenwerkers

Amanda Praseres (29) en Samuel Luz (34) volgen begin 2015 Hao Tran op als jongerenwerker van het Aartsbisdom Utrecht. Een duobaan dus voor deze twee jonge Brazilianen van de Shalom-gemeenschap, die sinds 15 januari 2013 in Renkum (Zalige Titus Brandsma parochie)

wonen. Shalom is een beweging met internationale ervaring op het gebied van sociaal-diaconaal werk, geloofsverkondiging, gezinspastoraat, jongerenwerk en retraites. Shalom is opgericht in 1982 en heeft wereldwijd 4.000 leden.

De Shalom-gemeenschap kwam op verzoek van kardinaal Eijk naar het aartsbisdom: "De komst van nieuw religieus leven is goed voor de vitaliteit van het bisdom," aldus de kardinaal. Het werk van de Shalom-leden beperkte zich de afgelopen twee jaar dan ook niet tot Renkum. Met name bij diocesane jongerenbijeenkomsten waren zij 'vaste klanten' en al snel bekende gezichten. Daarin ligt immers een deel van hun werkcharisma. Daarnaast vonden de Wereldjongerendagen van 2013 plaats in het Braziliaanse Rio de Janeiro, het thuisland van Shalom. Ruim 60 jongeren uit het Aartsbisdom Utrecht reisden af naar deze WJD, 40 van hen gingen mee met de reis '(Be)Leef je geloof!'. Hun voorprogramma speelde zich af in de stad Fortaleza in het noorden van het land, waar Shalom ontstond en waar nu nog het bestuurscentrum is gevestigd. Zo maakten de Utrechtse jongeren niet alleen in Nederland, maar ook in Brazilië kennis met deze religieuze gemeenschap.

'Onweerstaanbaar appèl'

Voor ze zich bij Shalom aansloot, deed Amanda scheikundig onderzoek naar biobrandstof aan een Braziliaanse universiteit. Ze kwam uit een katholiek gezin met twee zussen, van wie met name haar oma zondags naar de kerk ging. "Mijn oma nam me elke

zondag mee, en als ik eens geen zin had, kocht ze me om met een ijsje."

Een retraite betekende de omslag in haar leven. "Ik had een mooi leven met werk en familie, maar het appèl van Jezus dat ik tijdens die retraite voelde, was onweerstaanbaar. Ik voelde me door Zijn liefde zo dankbaar dat ik mijn leven aan God heb gegeven. Dat betekende ook dat ik niet aarzelde toen het bestuur mij vroeg om missionaris in Nederland te worden. Ik was het daarvoor al drie jaar in Brazilië geweest en was ook beschikbaar voor een nieuwe missie."

'Sterke ervaring'

Samuel is de middelste in een gezin met vijf kinderen en is al tien jaar missionaris van Shalom. "In mijn tienerjaren was mijn geloof minder sterk, in die jaren was ik vooral met mijn eigen gedachten bezig en had ik me afgesloten voor God. Op mijn 16de ging ik naar een bijeenkomst van een jongerengroep en daar had ik door het gebed en de vriendschap een sterke ervaring van de liefde van God. Daar ontdekte ik pas echt wat de Kerk is: de gemeenschap van God met de mensen." Tot zijn 22ste was Samuel vervolgens een actieve parochiaan, die onder meer werkte als timmerman en in een fabriek. En die ondertussen nadacht over zijn roeping. Toen Shalom in 2000 ook naar Zuid-Brazilië ging, kwam hij met deze beweging in aanraking: "Dat was voor mij echt een ontdekking en na twee jaar heb ik mij aangesloten," zo vertelt hij. Na het voorbereidingsjaar kreeg hij de vraag om naar Lugano in Zwitserland te gaan, waar hij vijf jaar in de missie werkte – hij studeerde aan de universiteit en gaf daarnaast catechese op scholen en organiseerde jongerenkampen.

'Mooie vriendschapsweg'

Hun huidige thuisbasis Nederland bevalt beiden goed. Amanda: "Ik was bij onze aankomst al direct verrast. Ik had vooraf het beeld dat Europeanen afstandelijk zijn, maar we kregen juist een heel warme ontvangst. Heel veel parochianen waren aanwezig om ons welkom te heten, een teken van de zorg die God voor zijn missionarissen heeft." "Ik voel me echt thuis bij de jongeren, ik kan naar ze luisteren maar ook mijn mening geven. Een mooi begin van een mooie vriendschapsweg. Ik ben blij dat ik zoveel mensen heb getroffen die mij

willen helpen." En nog steeds wordt ze regelmatig verrast: "Gisteren ben ik voor de tweede keer in mijn leven gaan schaatsen. Het is moeilijk maar zo leuk dat mensen de moeite nemen om mij ook dat stuk cultuur te leren kennen." Samuel deed ooit één poging tot schaatsen, vertelt hij met een grijns: "Ik ben een uur niet van mijn plaats gekomen."

Minder geloofskennis

Vergeleken met Brazilië hebben Nederlandse jongeren veel minder geloofskennis, zo heeft Amanda de afgelopen twee jaar gemerkt. "In Brazilië komt het geloof op school en daarbuiten veel aan bod, het is een onderdeel van ons leven. Hier krijgt het geloof nauwelijks een kans, dat vind ik pijnlijk. Jongeren komen niet in contact met gelovigen. Tegelijk is dat een uitdaging, om met mijn leven en door de kracht van God mensen te laten zien hoe mooi het is om Jezus te leren kennen en om Hem echt als vriend te hebben." Samuel vertelt een anekdote uit de jonge jaren van Moysés, de stichter van Shalom. "Hij keek toen vanuit zijn auto in het gezicht van een jongere die het zebrapad overstak. Moysés dacht: 'Misschien kent hij God niet, en als ik niets doe om hem God te leren kennen, doet niemand dat.' Die open houding van Shalom geldt voor jongeren over de hele wereld. Ze komen uit verschillende culturen en hebben diverse achtergronden, maar we laten ons steeds weer appelleren door hun gezicht." Ook vergeleken met Zwitserland is er in Nederland minder geloofskennis, maar tegelijk bespeurt Samuel hier meer openheid voor het geloof. "Nederlandse jongeren die we hebben ontmoet, willen echt in hun geloof groeien. De laatste jaren was er een soort vacuüm, deze generatie kent niet

eens de basis van het geloof – dat is een kans. Moysés zegt dat mensen die God niet kennen de geliefden van God zijn. Door barmhartigheid en vreugde kunnen zij God leren kennen."

Stevige basis

Ze willen in hun jongerenwerk in het Aartsbisdom Utrecht vooral voortbouwen op de stevige basis die Hao Tran de afgelopen jaren heeft gelegd. Amanda: "Werken met jongeren is mijn passie. Zij vormen immers de hoop. Er ligt voor 2015 al een geweldig jaarprogramma klaar. Die lijn willen we doorzetten. Maar we hebben natuurlijk wel een eigen manier van werken, de gemeenschap Shalom speelt in mijn identiteit uiteraard een rol bij alles wat ik doe of zeg." Samuel: "We hebben de afgelopen twee jaar heel veel contacten gelegd. Daarbij hebben de Wereldjongerendagen in Brazilië een grote rol gespeeld, maar ook de retraites die Amanda heeft gedaan. Jongeren kennen ons en onze gemeenschap daardoor. Jongeren nodigen ons uit en vice versa. Dat is mooi om te ervaren."